

Nr 467

Av herr Sundin m. fl., om förslag till 1964 års riksdag angående förlängning eller omläggning av den s. k. allmänna motionstiden.

Den s. k. fria motionstiden vid riksdagens början omfattar enligt bestämmelserna i RO § 55 en tid av femton dagar. Nu som vid tidigare riksdagar har man kunnat konstatera att denna motionstid är för kort för det syfte som motionsarbetet i riksdagen har.

Den statliga verksamheten och över huvud taget samhällets uppgifter har under senare tid vidgats synnerligen snabbt och kraftigt. Regeringens och riksdagens arbetsfält omfattar numera väsentligt större områden än tidigare av betydelse för de enskilda medborgarna och de olika befolkningsgrupperna. Det måste anses vara de enskilda riksdagsmännens och riksdagspartiernas uppgift att noggrant följa och kontrollera regeringens politik sådan den framträder i statsverkspropositionen och på annat sätt. Ett synnerligen viktigt led i detta arbete utgör motionerna, i vilka ändringsförslag och nya förslag kan framföras.

Det måste konstateras att riksdagsmännen och riksdagspartierna med den omfattning regerings- och riksdagsarbetet nu fått inte har möjligheter att på tillfredsställande sätt klara motionsarbetet. Följden härav blir att kanske effektivaste kontrollmedlet gentemot regeringspolitiken inte kommer till utnyttjande på önskvärt sätt. Det torde inte kunna bestridas att bristerna i nämnda avseende medför slentrian och byråkratisk konservatism i regeringsarbetet.

En förlängning av den s. k. fria motionstiden framstår därför som nödvändig. Olika alternativ för utformningen kan givetvis tänkas. Ett sådant bör vara att de till statsverkspropositionen direkt knutna motionerna förläggs till en tidsperiod och de egentligen fria motionerna till en annan.

Det får förutsättas att författningsutredningen överväger frågan om en förlängning eller omläggning av den s. k. fria motionstiden och kommer med förslag i ärendet i betänkande i år. Det torde emellertid vara osäkert huruvida förslag i författningsfrågan i dess helhet kan föreläggas redan nästa års riksdag. Förslag till förlängning av den s. k. fria motionstiden bör emellertid under alla förhållanden kunna framläggas till nästa års riksdag. Reformens karaktär av grundlagsändring gör en sådan skyndsamhet önskvärd, så att en förlängning kan genomföras utan större tidsutdräkt.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla
om förslag till nästa års riksdag om förlängning eller om-
läggning av den s. k. fria motionstiden i riksdagen enligt
motionens syfte.

Stockholm den 26 januari 1963

Sven E. Sundin

Y. Holmberg

Per-Olof Hanson